

Четири песме – Зоран Митић

НЕДУЖНО ПУТОВАЊЕ

Не пада ми на памет једна улица у Пироту
Не знам да ли сам у њој уопште рођен
Не знам да ли сам уопште рођен
Не знам да ли сам у њој
Не знам да ли сам

Обливен знојем у страху у једној улици у Пироту
Залутао не знајући за порекло где је излаз
Залутао не знајући
Залутао не знајући за порекло
Где је излаз

Када се само сетим једне улице у Пироту
Њених скривених јабука у дну дворишта
У дну дворишта сакривена јабука
У дну дворишта сакривена њена јабука
Не знам да ли сам
Залутао не знајући

Сетим се понекад понекад да ли сам у њој
Уопште рођен у дну дворишта
Знам али не могу рођен
Као такав
Где је излаз

ЕСНАФ ПОТКИВАЧА СТОКЕ

Никада нисам могао са ово мало памети
да схватим којом је врхунском техником
мој деда Светозар Митић, албатин (поткивач стоке)
у Тијабари у Пироту, преко пута споменика
обарао коње и волове стављајући им нове
златне потковице

Чланови еснафа имали су своје тајне обреде
тајне бајалице и магије, тајне речи и песмице
једва чујне за друге људе и кориснике
зане само коњима и воловима

Када је поткивао стоку деда је слао мене по воду
даје тестију шаље на Гушавицу (чесму подигао Турчин
Агуш)
под условом да не стављам шећер у воду
да не варкам да се вратим да не бих чуо
мајсторске тајне

Сакријем се једном и гледам
деда приђе једном коњу из касарне
то су били силни и најгори коњи за поткивање
шапну му нешта на уво
коњ леже и диже ноге као дете у игри

Деда Светозар поткова коња, волове и краве
а за опкладу и козу
и јаје
не остави никоме тајну еснафа поткивача стоке
ја немам сада шта да оставим сину и унуку
а стока ко стока

ИДЕМО ДИРЕКТНО НА КВАР

Не питај ме ништа
Не говори ми ништа
Јер све знам
Знам и шта мислиш унапред
Знам шта је твој проблем
Ја ћу га решити
Ја решавам проблеме
Ја сам решавалац
Само не говори
Идемо директно на квар

Не говори ми о музици
Шта ти знаш о музици
Да ти тата није био музичар
Ја знам музику
Ја сам измислио нотни систем
Ја сам систем
Ја ћу да те научим где се
Када
И шта свира
А ако зашкрипи
Идемо директно на квар

Не говори ми о политици
Само о политици ми не говори
Јер ти немаш појма о политици
Ја знам шта је политика
Ја све знам
Ја сам измислио политику
Буди миран
Шта треба мењати ја знам

Кога треба поставити и ставити
И оставити
Идемо директно на квар

Не говори ми о поезији
Каква поезија ко то слуша
Какви песници бедници
Све што су писали треба преправити
Ја знам како се то ради
Ја сам измислио
Донеси све књиге које имаш
Донеси светску библиотеку
Ја ћу то да поправим
Идемо директно на квар

Не говори ми о животу
Шта је живот
Ко ти га је дао и зашто
Не иде ти добро имаш квар
Ја знам како се живи
Дођи код мајстора
Извадићемо срце
Извадићемо органе
Променићемо крв
Променићемо свећице
Идемо директно на квар

ДУЖНО ПОШТОВАЊЕ

Када у грчу ока
Насталом због главе
Пожели да положи
Темеље у бусење траве

На узаврелу
Кухињу мисли
Не грађе
Укажите му дужно поштовање
И похвалите му реч
Ако је пламсање

Када откажу гостопримство
Прозирне нежне секретарице
Са очима као котарице пуне маслина
А са уздахом
Док га мере по сену
Којим је обучен
Не осетивши певање
Укажите му дужно поштовање
Закажите му ноћ са пријатним сном
Ведро путовање

Када се отвори пред њим
Старачка пега
Уместо косе
Страх
Пред неминовном новином
Небоплава
Нестасала суза
Не плашите га
Иако је снажан
Спомените
То је сопствено величање
Укажите му дужно поштовање
Упутите га на нову стазу
На ново скретање

О ПЕСНИКУ

Зоран Драгослав Митић рођен 9. августа 1951. године у Пироту. Основну школу завршио у Пироту. Школовање наставио у војној ваздухопловној гимназији „Маршал Тито“ у Мостару. После напуштања ваздухопловне војне академије у Задру уписао Правни факултет у Нишу. Завршио је први степен правног факултета.

У другом разреду гимназије у Мостару постаје главни и одговорни уредника листа „Млада крила“, члан мостарског клуба младих песника „Радобоље“ а касније у академији у Задру уредник листа „Галеб“. На правном факултету у Нишу оснивач је и уредник листа „Правник“. Уредник је књижевне трибине Универзитетског књижевног друштва „Јутро“ у Нишу. Члан је редакције студентског листа „Монада“ у Нишу.

Песме је објављивао по разним часописима и учествовао на многим књижевним вечерима.

Објавио је три збирке песама „Ако је сунце љубав“ (2005) у издању „Бистрице“ из Новог Сада, „Иришки ноктурно“ (2018) и „Зашто да умрем стар“ (2019) у издању „Српске књиге М“ из Руме.

Живи у Иригу.

